

53de Møde.

Onsdag den 18. Januar, Kl. 1.

Formanden: Fra Finansministeren har jeg ved Skrivelse af 17. ds. modtaget Meddelelse om, at det har behaget Hans Majestæt Kongen ved allerhøjeste Resolutioner af 25. Oktober og 14. November f. A. samt 16. f. M. allernaadigst at stadfæste:

1. En af Kolonialraadet for St. Croix og af Kolonialraadet for St. Thomas og St. Jan vedtagen Anordning om Ændringer i Straffelovgivningen for de dansk-vestindiske Øer,
2. En af førstnævnte Kolonialraad vedtagen Anordning angaaende Forstrækninger af Immigrationsfonden til Vedligeholdelse af Sukkerrørstyrkingen paa St. Croix,
3. Tre af samme Kolonialraad vedtagne Tillægsbevillinger til Budgettet for Kommunen St. Croix for Finansaaret fra 1. April 1910 til 31. Marts 1911,
4. To af Kolonialraadet for St. Thomas og St. Jan vedtagne Tillægsbevillinger til Budgettet for Kommunen St. Thomas og St. Jan for samme Finansaar

— med Anmodning om deres Fremlæggelse paa Rigsdagen i Henhold til Kolonialloven af 6. April 1906. Dette sker herved. Skrivelsen vil blive optagen i Tillæg C.

Den eneste Sag paa Dagsordenen var:

Fortsettelse af anden Behandling af Forslag til Finanslov for Finansaaret fra 1. April 1911 til 31. Marts 1912.

Forhandlingen genoptoges.

Formanden: Folketingsmanden for Sorø Amts 1ste Valgkreds har Ordet for at fortsætte sit i Gaar afbrudte Foredrag.

Zahle: Naar den højtærede Konseilspræsident her i Gaar udtalte, at han ved Svarskrivelsen af 10. December 1910 fra Finansudvalgets Formand havde faaet en Billigelse fra hele Finansudvalget af de Garnisonsflytningsplaner, som han har, og af, at han dertil kunde anvende de Beløb, som fremgaa af Oberst Thortsens Afgørelse, der som et Bilag fulgte med Skrivelsen af 6. December fra Forsvarsministeren til Finansudvalget, er det en fuldkommen Vildfarelse af den højtærede Minister. Maaske er Fejlen ikke hans, men saa er den daværende Formand for Finansudvalget Skyld i Fejlen, thi denne Skrivelse burde ikke have været affattet saaledes, at den kunde opfattes som en Tilslutning til de Garnisonsflytningsplaner, som Forsvarsministeren har. Han havde nemlig vel givet os Meddelelse om disse Planer, men han havde ikke spurgt os, om vi vilde give dem vor Tilslutning. Og Finansudvalget er heller ikke, da den daværende Formand for Finansudvalget refererede denne Sag, blevet spurgt derom af ham, og hvis vi vare blevne spurgt derom, vilde der fra mine Meningsfællers Side absolut være blevet svaret med et klart og fuldttonende: Nej, vi billige ikke disse Planer, vi ville ikke være med til at godkende, at der til disse Planers Realisation anvendes $\frac{1}{2}$ Mill. Kr. aarlig eller en Kapital af $8\frac{1}{2}$ Mill. Kr. Og ikke alene kan jeg slutte af mit Kendskab til de politiske Forhold, men jeg har positiv Viden om, at det samme Svar vilde være blevet givet fra de tre socialdemokratiske Medlemmer af Finansudvalget, saa at det er altsaa en Vildfarelse, Forsvarsministeren svæver i, naar han tror, at han ved Skrivelsen af 10. December 1910 har faaet Tilslutning til eller Billigelse af sine Garnisonsflytningsplaner.

Men hvad er det, man synes at have villet i denne Sag? Det faar man at vide af min ærede Ven, det ærede Medlem for Odense Amts 2den Valgkreds (Halsted), som er en god dansk Mand, der ikke forstaar sig paa Rænker, men ærligt og naivt siger Sandheden, som den er. Det ærede Medlem siger Sp. 2703 i Fortrykket allernederst paa Siden, at efter hans Opfattelse er Forholdet det, at Garnisonernes Forlæggelse er bestemt ved Hærloven, men